

[Indenrigsministeren.]

Hovedstadskommunerne samt en Række relativt gunstigt stillede Købstad- og Landkommuner. Med Hensyn til hvilke Kommuner der skal holdes udenfor, er der i Lovforslaget trukket en Grænse, idet man har søgt at finde et Fællesudtryk for de forskellige Kommuners samlede Skattetryk paa Person- og Ejendomsbeskatningens Omraade under eet. Dette Fællesudtryk gives i den saakaldte Beskatningsbrøk, som ærede Medlemmer vil finde indført i Lovforslaget, idet det siges, at de Kommuner, hvis Beskatningsbrøk i Aaret 1934 har været under 80, ikke skal have Andel i Statstilskuddet. Jeg skal oplyse, at man ved en Kommunes Beskatningsbrøk forstaar det procentvise Forhold mellem det Beløb, som Kommunen faktisk har udskrevet i Ejendomsskatter og Opholdskommuneskat, og det Beløb, disse Skatter vilde have udgjort, hvis Kommunens Ejendomsskattepromille havde svaret til Gennemsnitspromillen for vedkommende Kommune-gruppe og Skatteprocenten havde svaret til Kommune-gruppens gennemsnitlige Skatteprocent.

De $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af de nævnte $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. foreslaas fordelt mellem de Kommuner, hvis Beskatningsbrøk er over 80. I Kraft af denne Bestemmelse maa man regne med, at ca. 325 Kommuner vil falde uden for Fordelingen. Derefter bestemmes det, at blandt de Kommuner, der faar Andel i Statstilskuddet, skal de $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fordeles efter Regler, der i det store og hele kan siges at minde om Reglerne for Fordelingen af de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. efter Loven af 1903, eller jeg kan ogsaa udtrykke det paa den Maade, at Reglerne i alt væsentligt svarer til de Regler, hvorefter $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Finansaaret 1931—32 fordeltes til Land- og Bykommuner, idet Reglerne dog selvfølgelig er lempet efter den siden da gennemførte Socialreforms Forsorsregler.

Den paagældende Bestemmelse gaar ud paa, at for enhver af de i Betragtning kommende Kommuner opgøres Summen af Kommunens Udgifter for Tidsrummet 1. Oktober 1933 til 31. Marts 1934 til den Trediedel, som Kommunen selv skal bære af saadanne Udgifter, der i Henhold til Lovene om offentlig Forsorg og om Folkeforsikring kan anmeldes til mellemkommunal Refusion, og Kommunens Andel i Udgifterne til Invalidere. Dette samlede Beløb for enhver i Betragtning kommende Kommune multipliceres derefter med det Procenttal, som Beløbet udgør af Indkomstskatten til Staten i Finansaaret 1934—35 for vedkommende Kommune. I Forhold

til de saaledes for hver Kommune fremkomne Tal fordeles de $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at $\frac{1}{2}$ Million af de $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fordeles særskilt mellem de sønderjyske Kommuner efter de Regler, jeg her har nævnt, medens de 4 Mill. Kr. fordeles mellem Kommunerne i det øvrige Land. Naar det er bestemt, at denne halve Million Kroner skal fordeles særskilt til de sønderjyske Kommuner, skyldes det Ønsket om at sikre, at de sønderjyske Kommuner faar en noget større Støtte, end de efter Anvendelsen af de almindelige Regler vilde faa.

De resterende 2 Mill. Kr. skal derefter kunne fordeles af Indenrigsministeren med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg til de ganske særlig vanskeligt stillede Kommuner, idet det ogsaa her fastsættes, at der ved Fordelingen skal tages særligt Hensyn til de sønderjyske Kommuner og i øvrigt til de enkelte Kommuners Skattebyrde, Gældsforpligtelser og sociale Udgifter. Det bestemmes endvidere, at der af de 2 Mill. Kr. forud skal anvendes 25 000 Kr. til Fordeling mellem færøske Kommuner.

Midlerne til Dækning af de $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der her stilles til Raadighed til Støtte for Kommunerne, tænkes tilvejebragt gennem det i Folketinget vedtagne Forslag om overordentlig Skat til Staten, altsaa ved en Merindkomstskat og Tillægsskat paa større Indkomster. I Henhold hertil foreslaas det da ogsaa i Lovforslagets § 4, at denne Lov træder i Kraft samtidig med Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. Jeg skal hermed anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

K. Pedersen: Det af den højtærede Indenrigsminister nu forelagte Lovforslag om ekstraordinært Statstilskud til Kommunerne paa $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om, dels om Lovforslaget som Helhed, dels om de enkelte Paragraffer. Det er jo ikke noget nyt Princip at yde ekstra Statstilskud til vanskeligt stillede Kommuner. Det har været praktiseret gennem Tiderne, og Forholdene er nu saadan, at mange Kommuner har vanskeligt ved at klare deres Forpligtelser. Udgifterne er steget ret betydeligt, saa at Skatteudskrivningen har maattet forhøjes. Det fremgaar af Statistikken, at for 1935—36 har man maattet forhøje Skatteudskrivningen med ca. 33 Mill. Kr. Heraf falder alene de 20 Mill. Kr. paa Landkommunerne, og efter de Overslag, der er fremme for Tiden — jeg har særlig haft Lejlighed til at lægge Mærke